

Offentlig studiekreds 24. april 2018 København

Dharma (retskaffenheden) er meget hellig og oplyser ikke blot denne verden, men alle de tre verdener repræsenteret i mennesket gennem kroppen, sindet og Atma.

Dharma oplyser de handlinger, mennesket udfører på det fysiske plan, hans tanker, som er produktet af hans sind, og lyksaligheden udstrålet fra Atma i ham. Af hvilken natur er den lyksalighed, der udstråles af Atma?

Atma er legemliggørelsen af den evige lyksalighed, den absolutte visdom.

Det er dharma, der bibringer mennesket lyksalighed på det fysiske, mentale og atmiske plan. Hans krop, sind og Atma skinner i kraft af dens stråleglans.

Alle disse tre står under Guds kontrol.

Der er faktisk tre former for oplysning. I huset oplyser en pære kun det værelse, hvori den er anbragt. Om natten spreder månen sit lys overalt, skønt dens lys er svagt. Men om dagen oplyser solen hele verden med sit klare lys.

Lyset fra pæren i huset symboliserer selvished. Lyset fra månen symboliserer det at gøre godt mod andre. Kun sollyset antyder en overensstemmelse med virkeligheden. Det er sandheden.

Sandheden er Gud. Følgelig er solen den sande Gud på jorden. Det er årsagen til, at bharatiyaerne har tilbedt og æret solen, idet de betragtede den som den manifesterede Gud, som opretholder alt liv på jorden.

Månen er kilden til oplysning om natten, mens det er solen om dagen.

Men for de tre verdener er kilden til oplysning dharma.

Det er imidlertid den gode søn, der oplyser hele klanen, han er født ind i. Det er ikke den høje uddannelse eller store titler, der gør en søn god.

Det, der gør ham god, er hans opførsel. En god søn bør have en god opførsel, god væremåde, god disciplin og stor hengivenhed. Stor hengivenhed er af den største betydning.

Alle gode ting kommer til en person, hvis han har stor hengivenhed.

Retskaffenheden (dharma) holder menneskeheden oppe og nærer den.

Når vi ser månelysen, gør det vores hjerte rent og fredfyldt, og vore tanker bliver ædle. Selv små børn kan lide månelysen og bliver glade over at se det. Månelysen skaber også ophøjede følelser i digtere og inspirerer dem til at skrive smuk poesi. På fuldmånedagen er også menneskets hjerte fuldt af stråleglans.

Vi bør granske i den nære forbindelse mellem månen og menneskesindet. Månen er født ud af det Højeste Væsens sind og solen ud af dets øjne. Sindet er genspejlingen af månen. I månelysen opnår menneskets sind fred og fremelsker ædle følelser og tanker.

Fuldmånen er det, der uddriver menneskets mørke og uvidenhed, befrier ham fra frygt og udvikler i ham fred, lyksalighed, ædle tanker og en følelse af velvære.

Om dagen oplyser solen verden med sit lys. Verden kan ikke eksistere uden solen. I virkeligheden er solen den manifesterede gud på jorden. Det er solen,

Offentlig studiekreds 24. april 2018 København

der frembringer næring til hele skabelsen; uden solen kan der ikke findes afgrøder, ingen plantevækst, ingen luft, ingen føde og ingen levende væsener. Det er solen, der får afgrøderne til at modnes og floderne til at strømme. Det er på grund af solen, at der er rigelighed, velstand og lykke på jorden. Dens lys er kilden til alt liv på jorden.

Menneskets hjerte opnår renhed og hellighed på grund af indvirkningen fra solen. Derfor er solen i sandhed gud på jorden.

Brint og helium er solens bestanddele og er kilden til dens energi. Det er på grund af tilstedeværelsen af helium i solen, at ilten opretholder sit volumen i atmosfæren. Der er mange store huller på solens overflade. Disse huller er så store, at selv hele jorden kan være inde i dem. Der er ikke bare ét eller to sådanne huller, der er i tusindvis af dem. Det er tilstedeværelsen af helium i disse huller, der er ansvarlig for væksten i mængden af brint og ilt på solens overflade. Det er videnskabsmændene klar over.

Følgelig er solen ligesom det tredje øje for jorden.

Dharma oplyser de tre verdener. Hvad er betydningen af dharma? Det, der opretholder, er dharma. Den nærer alting. Uden dharma kan verden ikke eksistere. Dharma er menneskets livsprincip.

Uden livsprincippet dharma kan mennesket ikke leve.

Alting i denne verden fungerer i overensstemmelse med dens dharma. For eksempel er det ildens dharma at brænde. Berøvet kraften til at brænde er det ikke længere ild, det bliver til trækul. På samme måde er køling isens dharma. Hvis den ikke køler, kan den ikke kaldes is.

På tilsvarende måde er det dharma, der opretholder og nærer mennesket. Det, som nærer, er dharma.

Hvad er det, den nærer i mennesket? Den nærer dets hjerte, dets taleevne og dets krop.

Enhed, renhed og hellighed i tanke, ord og handling er menneskets dharma.

Det er derfor, det siges: det rette studium af menneskeheden er mennesket.

Mennesket bør bevare helligheden i sine handlinger. Kun da kan det have fred i sin samvittighed. Ydermere bør der være renhed i dets tale. Det er derfor,

Jayadeva sagde:

”O, hellige tunge! Du er udstyret med kraften til at genkende smagen. Du er så utroligt ophøjet og totalt uselvisk!”

Vi gør denne rene og hellige tunge snavset og uren ved at tale usandhed. Derfor bør vi altid tale sandhed.

På hvilken måde bør vi tale sandhed? Man bør kun tale sandfærdige, behagelige og velmenende ord, som er gavnlige for andre.

Den sandhed, vi siger, bør ikke forurolige nogen.

Sig den sandhed, der behager og gavner andre. Sig aldrig sandheden med hårde ord. Tal ikke for meget. Tal blidt og mildt.

Kun da kan det kaldes sandhed i den sande betydning af ordet.

Offentlig studiekreds 24. april 2018 København

Sandheden forbliver uforanderlig i alle de tre tidsperioder: fortid, nutid og fremtid.

Der er to ord for sandhed: Eviggyldig sandhed og objektiv sandhed.

I almindelighed bemærker folk ikke nogen forskel mellem de to ord. Men de har faktisk ikke den samme betydning. Der er en meget fin forskel mellem dem.

Objektiv sandhed er det, der kun er sandt lige i øjeblikket. For eksempel: i dag bærer I et sjal. Men i morgen bærer I det måske ikke. At I bærer et sjal er kun sandt i dag. Hvis I imidlertid bærer et sjal i morgen, i overmorgen og i alle de tre tidsperioder (fortid, nutid og fremtid o.a.), da og kun da kan det kaldes sandhed.

Sandhed er derfor det, der er uforanderligt, varigt, som ikke varierer og ikke ændres i alle de tre tidsperioder; den kender hverken død eller tilintetgørelse. Det, der forandres og varierer, kan kaldes objektiv sandhed; det kan ikke kaldes eviggyldig sandhed.

Objektiv sandhed er det, der viser sig at være sandt kun i øjeblikket; men sandhed er det, der forbliver det samme til alle tider.

I Vedanta sprogbrug kaldes dette *rita*. Det omfatter ikke blot en kundskab om ting; det indbefatter tillige skelneevnen.

Sandheden antager form af *rita*, når den har både kundskab og skelneevne samlet.

Hvad er menneskets dharma? Menneskets dharma er at tale sandhed. Det er den rigtige måde at være menneske på.

Mennesket bør optræde retskaffent under alle forhold. Det giver en virkelig værdi til dets menneskeværd.

Man kan ikke se hjertet i et menneske. Man kan imidlertid erkende, hvilken type hjerte, han besidder, ved at iagttage sandheden og retskaffenheden i ham.

Hans handlinger og hans tale er genspejlinger af hans indre væren.

Kærlighed er menneskets livsprincip

Hvad er menneskets guddommelige værdier? De er: kærlighed til Gud, frygt for synd og moral i samfundet. Når vi fremelsker kærlighed til Gud, vil vi få fred og sandhed.

Kærlighed til Gud er resultatet af frygten for synd. Uden kærlighed kan der ikke være nogen fred. Vi vil opnå den menneskelige værdi ikke-vold, når vi praktiserer moral i samfundet.

Efterhånden som vi fremelsker og nærer kærligheden til Gud i os, vil fred, retskaffenhed og ikke-vold komme til os af sig selv.

Et menneske med kærlighed vil aldrig hengive sig til uretfærdighed og vold, han er altid fyldt med fred.

Derfor er kærligheden i sandhed menneskets livsprincip.

Alle de menneskelige værdier, sandhed, retskaffenhed (dharma), fred og ikke-vold er indeholdt i kærligheden.

Offentlig studiekreds 24. april 2018 København

Kærligheden driver mennesket til at vende sig mod Gud.

Kærligheden er ligesom den søfarendes kompas. Hvor man end anbringer kompasset, vil nålen altid pege mod nord. På samme måde vil kærligheden altid lede mennesket mod Gud.

Kærligheden i mennesket er den specielle nåde, Gud skænker ham.

Derfor er den første og vigtigste menneskelige værdi - kærligheden.

Kærligheden er til stede i enhver. Vedaerne erklærer, at Gud er til stede i alle.

Gud er den iboende i alle væsener.

Hvem er Gud? Kærlighed er Gud, Gud er kærlighed. Det vil sige, Gud er til stede i ethvert væsen i form af kærlighed. Det er derfor, det siges:

Kærlighed er Gud. Lev I kærlighed.

Engang udførte Jesus bodshandlinger på et bjerg efter at have indhentet sin mors tilladelse. Som resultat realiserede han Selvet. Han bad da til Gud: "O Fader! Skænk mig tre gunstbevisninger." Hvad var det for tre gunstbevisninger, han bad til Gud om? Den første gunstbevisning, han bad Gud om, var: "Du har givet mig dette liv, lad mig bruge dette liv til at tjene alle uden at volde nogen form for fortræd. Lad mig altid være rede til at tilgive. Men lad mig aldrig bifalde usandhed. Led mig på sandhedens vej." Det var den første gunstbevisning, han bad om. Den anden gunstbevisning, han bad om, var: "Folk kan kritisere mig, gøre nar af mig, såre mig, latterliggøre mig eller skade mig af ren og skær misundelse; skænk mig et hjerte, som kan høre på alt dette med sjælsstyrke; skænk mig den gunstbevisning, at mit hjerte vil forblive fredfyldt, selv når misundelige mennesker underkaster mig uanede lidelser." Folk bliver misundelige over at se andres fremgang, velstand og lykke. Det er tegn på menneskets snæversynethed. Det hjerte, der giver ly for misundelse, kan ikke virkelig kaldes et menneskeligt hjerte. Selv dyr bærer ikke på så megen misundelse, som det moderne menneske gør. Eftersom menneskets selvished i dag er vokset enormt, er dets misundelse også blevet alt for stor. Den tredje gunstbevisning, han bad Gud om, var: "O Herre! Fyld mit hjerte med kærlighed, så jeg kan dele min kærlighed med alle og hellige mit liv til at tjene Dig og elske Dig af hele mit hjerte. Du er legemliggørelsen af kærlighed; lad mig også blive fyldt med kærlighed ligesom Du."

Jesus bad således: "O Herre! Du er fuldstændig. Gør også mig fuldstændig ligesom Du, således at dette fuldstændige må forenes med Det fuldstændige og blive ét med Det. Det vil sætte mig i stand til at give det fuldstændige videre til dem, der mangler det."

Eftersom Gud er legemliggørelsen af det fuldstændige, er det bydende nødvendigt for os at ofre vores fulde kærlighed til Ham. Det var de tre gunstbevisninger, Jesus bad til Gud om.

Prasanthi Nilayam, 18. juni 1996.

(Kilde: Sai Baba Taler 6 "Kærlighed driver mennesket mod Gud")